

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEMKUNDIGE KRING "DE PLATE", V.Z.W.

Hoofdredacteur : O. VILAIN
Rogierlaan 38, bus 11
8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen ondertekende bijdragen.
10e jaargang, nr 12 december 1981.

INHOUDSTAFEL VAN DIT NUMMER ZIE LAATSTE BLADZIJDE.

DECEMBER-ACTIVITEIT

1. BEZOEK JAN DE CLERCK-TENTOONSTELLING

Op zaterdag 12 december om stipt 10.30 uur is een bezoek aan de Jan DE CLERCK-retrospectieve voorzien onder de leiding van stadsconservator Norbert HOSTYN.

Deze rondgang is uitsluitend voorbehouden aan geïnteresseerde leden van "De Plate".

Plaats : Museum voor Schone Kunsten
Feest- & Cultuurpaleis
2e verdieping

2. De Oostende Heemkundige Kring "De Plate" heeft de eer en het genoegen u uit te nodigen op de voordracht met dia's die doorgaat op

donderdag 17 december 1981 om 20u30

in de Conferentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr. Colenstraat 6 Oostende.

het onderwerp : VOLKSHEEMKUNDE AAN ONZE KUST

de spreker : J.B. DREESSEN

De onderwerpen die in onze samenleving het meest aan het bod komen zijn de gezondheid en het weer. Beschouwd men het op de keper dan heeft het weer een enorme invloed op onze gezondheid en op ons doen en laten in het algemeen. Waaruit blijft dat het weer voor de meeste mensen het belangrijkste onderwerp is en blijft.

Eeuwenlang was weervoorspellen een gevaarlijke onderneming. Mensen die storm of slecht weer voorspelden hadden volgens de volksmond met de duivel te doen en werden net als de heksen voor de rechter gesleept en gegeseld en gefolterd. Eigenlijk is er op dat punt niet zoveel veranderd. Wie wordt er in onze moderne samenleving meer verguisd en voor leugenaar en mooiprater versleten dan de weerman voor radio en televisie.

Sedert de vroegste tijden heeft de mens zich tegen de weersveranderingen trachten te wapenen door een lokale en eigen weersvoorspelling, met behulp van weerspreuken. Ook aan onze kust werd mettertijd een verzameling weerspreuken opgebouwd. Welk zijn die spreuken en in hoever zijn ze betrouwbaar.

Hierover spreekt u vanavond onze secretaris Jan Dreesen. Als marineman is hij sedert jaren met het probleem begaan, heeft hij in een lange carrière veel naar de lucht moeten kijken, alle mogelijke weerberichten beluisteren en veel luisteren naar mensen die het beter wisten dan hij.

Weerspreuken, een onderdeel van de Volkskunde dat nog zeer levendig is en ook uw interesses heeft. Zoals altijd is de toegang vrij en kosteloos en hebben ook niet-leden toegang.

O.V.

IN MEMORIAM

Het is met verslagenheid dat alle Westvlaamse volkskundigen op 13 oktober het overlijden van Hervé STALPAERT vernamen.

Hervé STALPAERT was sinds jaren Hoofdman van de Bond van de Westvlaamse volkskundigen. Hij was geboren te Brugge in 1914 en was Ere-Schoolhoofd.

Hij publiceerde heel wat bijdragen over volkskunde. We citeren o.a. "Oudvlaamse zeevisserij; historie en folklore" (1957), "Toverij in het Brugse Vrije" (1950), "Westvlaams sagenboek, 1-2" (1968-69), "Oudvlaamse volksliederen en vliegende bladen" (1959), "Van Vastenavond tot Pasen; oudvlaamse volksgebruiken, historie en folklore" (1960), "Westvlaamse wondersprookjes" (1977) en "Oudvlaamse keuken en kookkunst; historie en folklore" (1957).

Hervé STALPAERT, die enkele malen voor onze kring kwam spreken was de gemoedelijkheid zelf, die op volkse en luimige wijze duizend-en-een zaken wist te vertellen. "De Plate" heeft aan hem nog de beste herinnering. Zij biedt dan ook aan Mevr. Stalpaert en familie haar oprechte blijken van deelneming aan.

A. VAN ISEGHEM
Voorzitter "De Plate"

PAUL FELIX

Over onze stadsgenoot Paul FELIX (1913-1981) verscheen bij Lannoo (Tielt) een prachtig werk, opgesteld door Geert BEKAERT en Ronny DE MEYER.

Paul Felix heeft als ingenieur-bouwmeester heel wat plannen voor belangrijke gebouwen getekend. Te Oostende heeft hij bijna alle schoolgebouwen van het O.L.V.-College op zijn naam staan, zoals ook de 52 sociale woningen tussen de Spaarzaamheids- en Broederlijkheidstraat (1955), de uitbreidingen van het kliniek Sint-Jozef (1958), de sociale woningen aan de Gistelse steenweg (1961), de restauratie SS. Petrus & Pauluskerk, 1e fase (1973-1980), het Administratief Centrum, Hazegras, 1e fase (1974) en 2de fase, het stedelijk zwembad (1970, i.s.m. met J. Tanghe) en restauratie Kon. Cellerijen (1975), met daarnaast nog talrijke privé-gebouwen. Zijn bekendste architecturale constructie is zeker wel het monasterium "Zonnelied" aan de Mariakerkelaan (1957).

Wat Paul Felix wist te bouwen in andere plaatsen van het lan is bijna niet meer te overschouwen. Daarom dat het huldealbum zoveel waardevolle inlichtingen verschaft. Ook de talrijke bijdragen die Paul Felix schreef worden vermeld.

Het boek is rijk geïllustreerd en kost 1.500 F.

Zojuist vernemen we nog het overlijden van Mev. Felix, in de ouderdom van 96 jaar. Ze heeft haar zoon Paul maar enkele maanden overleefd. We bieden ons lid de heer Jan Felix broer van Ir. Paul Felix, en familie onze oprechte rouwbetoging aan.

O.V.

PAARDJES UIT POLEN

Einde oktober verscheen de novelle "Paardjes uit Polen" van John Gheeraert bij de uitgeverij C. De Vries-Brouwers (Antwerpen) Op de kaft staat een kleurafdruk van een gouache van Gustaaf Sorel.

Het verschijnen van het tweede deel van Yvonne VYNCKE's "Oostende in oude prentkaarten" stelt een massa iconografische documenten, interessant voor de Oostendse architectuurgeschiedenis, ter beschikking van het grote publiek. In de aanvullingen op onze artikelenreeks over bouwmeesters van het 19e eeuwse Oostende zullen we er in 't vervolg dankbaar gebruik van kunnen maken. We verwijzen er steeds naar met de sigel OIOP.2.

Anderzijds signaleerde architectuurkenner Piet LOMBAERDE uit Antwerpen mij een uiterst boeiend artikel over de 19e eeuwse Oostendse bouwkunst, verschenen in een Duits tijdschrift (ca. 1879) : J. STUBBEN, Das Bauwesen von Ostende. Ook daarin vonden we nieuwe boeiende gegevens.

Joseph CALUWAERS (De Plate 79/184)

V.G. MARTINY publiceerde een biografie van CALUWAERS met verdere literatuuropgave in de "Biographie Nationale", 37, Brussel, 1971-1972, kol. 113-117.

André DANIELS (De Plate, januari 1977)

Bouwde te Nieuwpoort het huis hoek Pottersstraat-Marktstraat.

Franz DEVESTEL (De Plate 79/167)

Dezelfde V.G. MARTINY publiceerde een biografie van DEVESTEL met verdere literatuuropgave in de "Biographie Nationale", 37, Brussel, 1971-72.
Er is slechts heel terloops sprake van zijn verwezenlijkingen aan de kust.

Charles DEWULF (De Plate 78/169)

- Postgebouw : cf. OIOP2, 50-53.
- Zeevaartcommissariaat : cf. OIOP2, 24 & 26.

Charles GIRAULT (De Plate 79/40-42)

- Kon. Gaanderijen : cf. OIOP2, 118-120.

In het oktober 1980-nummer van het tijdschrift van het Gemeentekrediet van België verscheen een boeiende studie over de bouwkundige geschiedenis van het Brusselse Jubelpark, geschreven door Jos VANDENBREEDEN.

In bijlage publiceert Emile VANDEWOUDE een lijst van de door Charles GIRAULT ontworpen plannen betreffende België, bewaard in de Archives Nationales te Parijs. Naast Tervuren, Laken en Brussel komt Oostende met de nrs. 510 tot 578 uitgebreid aan bod (Pag. 262). Een kluifje voor onze lezers met architecturale belangstelling !

Jean F. GOBIN (De Plate, maart 1977)

Zijn voorouders vonden we terug in het "Vlaamse Kwartierstatenboek II", „kwartierstraat 34. Nr. 4 is zijn broer Richard (°29.07.1862), nrs. 8&9 zijn ouders.

Félix LAUREYS (De Plate 1978/105-106)

- Stationsgebouw : cf. OIOP2, 34-35
- O.L.V. Kerk (Hazegras) : OIOP2, 32-33

- Plannen 2e Kursaal (1877-78), samen met J. NAERT.
In de gemeenteraad van 12.04.1875 werden LAUREYS & NAERT aangesteld als de architecten van het Kursaal, nadat eerder in 1873 een oproep voor plannen was gedaan.
cf. OIOP2, 54-56.

Henri MAQUET (De Plate 79/40)

- Venetiaanse Galerijen : OIOP2, 114 & 117.

Joseph NAERT (De Plate 78/126)

- Plannen 2e Kursaal, samen met LAUREYS
cf. OIOP2, 54-56.

T. NOLF

- Zijbeuken, transept & koor van de O.L.V. Kerk te Zandvoorde.

Charles PIL (De Plate, april 1977)

- Woonde omstreeks 1897 in de Van Iseghemlaan 29 bis te Oostende
(cf. Almanach van STRACKE 1897).

Louis POUPAERT (De Plate 79/80)

- Bankgebouw Wapenplein, OIOP2, 40.

Achille RAOUX (De Plate, december 1977)

- Appartementsgebouw Marie-Joséplein : OIOP2, nr. 48.

Jules SOETE

- Architect uit Roeselare
- Geveltorren van de O.L.V. kerk te Zandvoorde (1895).

Gustaaf VANDAMME (De Plate oktober & november 1977)

- Politiecommissariaat Hazegras : cf. OIOP2, nr. 36.

Emile VANDEVELD

- Vergroting Crèche Marie-Louise, Londenstraat (1905).

Pierre VAN HERCKE (De Plate, Maart 1978 & 79/206)

- Zie La Feuille d'Ostende, 18 november 1858.

Theobald VAN HILLE (Zie De Plate, februari 1977)

- Was tekenaar bij "Openbare Werken" van de Stad Oostende, van 1886 tot 1889 onder Stadsingenieur E. DE CUYPER, nadien onder A. VERRAERT.

Aan VAN HILLE danken we de plannen voor de kiosk op het Wapenplein.

Tot in 1895 kende de markt geen vaste kiosk. In de Gemeenteraad van 19 juni 1894 werd beslist voor het seizoen '95 de orkestkiosk uit het Kursaal (cf. De Plate, september 1977, p. 4-6), om te bouwen en op het Wapenplein te plaatsen.

De Commissie van Openbare Werken stelde in een rapport (opgesteld door R. VAN LOO) dat het beter ware een volledig nieuwe kiosk te bouwen op het Wapenplein (rapport voorgelegd in de Gemeenteraad van 11 december 1895). Daarop werkte de dienst Openbare Werken (Th. VAN HILLE) nieuwe plannen uit. Op de buitengewone begroting van 1895 trok de stad 12.993 Fr. uit voor de constructie.

Voor de aanbesteding van de kiosk dienden 6 aannemers een offerte in : L. PANNIER, H. DE GRUYSE, A. DEBEVER, CORNELIS & SANDERS, Ed. BRYNS & J. OCKET. De werken werden toegewezen aan aannemer PANNIER.

Betreffende de kiosk : OIOP1, 50-54; OIOP2, 40.

Betreffende de VAN HILLE's : cf. W. VAN HILLE, Genealogie van vier families VAN HILLE, Handzame (Familia et Patria), 1966.

Charles VAN RYSELBERGHE (De Plate 79/61)

- De Vismijn (1879)

cf. OIOP1, nr. 3; OIOP2, nrs. 6 & 7; Kent u ze nog... de Oostendenaars, nr. 47.
De vismijn werd afgebroken in 1936.

N. HOSTYN

THERMENGEBOUW - WITTE OLIFANT ("DE PLATE" - NOVEMBER 81 - blz. 22)

Heel waarschijnlijk heeft de Heer Porta de benaming "Witte Olifant" overgenomen van het Engels. Inderdaad deze definitie is vaak gebruikt in gesprek en schrijven bij de engelsprekende om een groots, waardevol, maar onnuttig en niet opbrengend gebouw of bedrijf aan te duiden.

Het gebruik van deze uitdrukking heeft de volgende uitleg :

Feitelijk is een "Witte Olifant" een albinos olifant, met een zeer licht roosachtige kleur van vel in plaats van donker grijs of bruinachtig grijs en heeft rode ogen. Albinos olifanten komen nu en dan eens voor in Birma of in Siam (Thailand), ze zijn dus zeer zeldzaam en hoog gewaardeerd en zelfs aanschouwd als heilig en in verband met de goden. Zij mogen niet voor gelijker werk gebruikt worden. Ze gaan mee in religieuze processies en worden rijkelijk versierd. De Engelse koloniale komende van het Oosten brachten de uitdrukking "White Elephant" mee om iets aan te duiden die veel geld kost, ook voor het onderhoud en dat niets opbrengt en bezwarend is.

Volgens de Encyclopedia Britannica heeft in de XIXe eeuw de beroemde showman van Amerika P.T. Barnum, eens zo een witte albinos olifant gekocht om met zijn circus aan het volk te tonen tegen betaling, de aankoop was zeer duur en het onderhoud zeer kostelijk. De uitleg van zijn belegging was zeer ontgoochelend. Hij verkocht het dier met groot verlies. Vandaar ook de spreuk "He bought himself a White Elephant" (Hij kocht zich een Witte Olifant") - Dit is de versie van de Encyclopedia Britannica.

Alfred VILAIN

VAN EN ROND OOSTENDE in de tentoonstelling : "Vlaamse Maritieme Achterglasschilderijen" (Antwerpen , Nat. Scheepvaartmuseum)

In de 19e eeuw ligt het zwaartepunt van het maritieme achterglasschilderij in Vlaanderen, waar eerst Oostende naderhand Antwerpen de grote produktiecentra worden. Maritieme schilderijen werden uitsluitend in havensteden voortgebracht. De eerste duidelijke sporen dateren uit 1805 o.a. van Weuzeslaus

= WIEDEN

Bij de burgerlijke stand te Oostende staat hij als glashandelaar genoteerd in 1802 en 1804. Zijn echtgenote was de Vlaamse Josephine Thérèse VERMEIRE. Wieden woonde te Oostende tot zijn overlijden op 29/9/1814; hij was in 1769 geboren in Langenau (Silezië)

Nog tijdens zijn leven kende het achterglasschilderen al meerdere beoefenaars te Oostende, o.a. :

= François Laurent MESEURE (°1772), zijn naam komt in de bevolkingsregisters van de stad voor in 1803 en 1806. Zijn echtgenote was Isabella, Claire VERGAUWE.

In het kleine stadje dat Oostende toen was moet Meuseure zijn medeburger Wieden zeker gekend hebben. Wie weet of hij bij hem zijn glas niet kocht ?

Het is niet bekend hoelang Meseure te Oostende werkte. Hij produceerde nog in 1860 op achtentachtigjarige leeftijd !

= P.N. een monogrammist waarvan ieder verder gegeven ontbreekt leverde schilderijen welke ontegenzeggelijk Oostends werk zijn.

Van hem zijn werken bekend geschilderd tussen 1836 en 1869.

= E. DEVRIESE, alhoewel niet teruggevonden in de bevolkingsregisters van Oostende, moet hij toch in de buurt van Oostende gewoond hebben en in nauwe relatie met Oostendse vissers gestaan hebben.

Het museum "De Plate" bezit van zijn hand de schilderij : "Oostendse sloep 0119 Emura, stuurman C. Assaert 1874", naast een ander voorstellende "027 Belle Poule, stuurman J. Werreman 1864" geschilderd door E. VANESTE.

= Petrus Cornelius WEYTS (° Gistel 4/1/1799). Huwde in 1820 te Oostende en op zijn huwelijksakte staat hij vermeld als "schilder" (hier wel kunstschilder)

Zijn ouds gekend schilderij dateert uit 1820.

Van zijn hand bezit het museum "De Plate" : "Vue du port d'Ostende" uit ca. 1825, voorstellende de galjoen "Cesar" die de haven inzeilt.

Zijn aktiviteit te Oostende gaat tot 1838, jaar waarin hij naar Antwerpen verhuist, waar, sinds 1830 de scheepvaartbedrijvigheid op een merkwaardige wijze gestegen was.

Verdere bewijzen van de aktiviteit van Oostendse achterglasschilders zijn er voorlopig niet. Het lijkt erop dat ca. 1870 deze kunstuiting in Oostende uitgestorven was.

De tentoonstelling omvatte 101 nummers, daarvan zijn van

W. WIEDEN, de nrs. 1, 2, 3, 4*, 5*, 6 en 7

F. MESEURE, de nrs. 8, 9*, 10* en 11

P.N., de nrs. 12, 14, 15, 16, 17, 18* en 19*

E. DE VRIESE, de nrs. 21* en 22*

Petrus WEYTS, de nrs. 23, 24*, 25*, 26*, 27*, 28, 29, 30, 32*, 33*, 34*, 35*, 36*, 37*, 38, 39*, 41*, 42, 43, 44, 45, 46, 47*, 48*, 49*, 50*, 51, 52, 53*, 54*, 55, 56*, 57, 58*, 59*, 60*, 61*, 62, 63*, 64*, 65* en 66*.

(* = toegeschreven aan -)

Voor Oostende komen voor, van

- = W. WIEDEN : n° 3 : Engelse brik poogt Oostendse schuiten te kapen 1808 (6 mei)
n° 7 : Korvet zeilt de haven van Oostende binnen 1814
- = P.N. : n° 14 : Redding van de engelse dubbelopzeilschoener "Gilblas" 1839
("opgebracht door de lootzen van Oostende")
n° 15 : Driemastbark "Aigle" ca. 1841
n° 16 : Driemastbark "Mathilde" ca. 1851
(gebouwd te Oostende 1850, werf A. Panesi, eerste Belgische opleidingschip)
n° 18 : Radersleepboot met twee Oostendse sloepen, ca. 1863
(sloepen : 0154 "Stéphanie", 1861 Oostende (?)
0168 "Bernardus", 1862 Oostende (?))
n° 19 : Leopold Premier
(postschip voor de lijn Oostende-Dover, gebouwd in 1868 bij Cockerill, Hoboen)
- = P. WEYTS : n° 23 : Een Nederlands koopvaardijfregat verlaat de haven van Oostende 1824
n° 4 : Een Nederlands korvet zeilt de haven van Oostende binnen, omstreeks 1824
n° 25 : Het engelse raderstoomschip "Talbot" vaart de haven van Oostende binnen, omstreeks 1824
n° 37 : Driemastbark "Meteore", omstreeks 1840
(zeilend ter hoogte van Oostende)
n° 41 : Schoenerbrik 'Belgique', omstreeks 1841
(zeilend ter hoogte van Oostende)
n° 46 : Brik "Infatigable" 1846
(zeilend ter hoogte van Oostende)
- = Carolus L. WEYTS (Antwerpen) : n° 76 : Driemastbark "Mathilde" 1863
n° 84 : Stoomschip met hulpzeilvermogen "Julia David" 1872
(stomend en zeilend ter hoogte van Oostende)
- = ANONIEM : n° 94 : Havengeul van Oostende, omstreeks 1900

In de catalogus waaruit hogerstaande gegevens overgenomen werden, komt voor ieder tentoongesteld werk een afbeelding voor (waarvan 12 in kleuren) verder worden bijzonderheden gegeven over :

- de havens (verstekingen, molens, vuurtoren... soms met data) en
- de schepen

Welke voorgesteld zijn op de schilderijen
vb. voor n° 15 : Driemastbark "Aigle"

Gebouwd : 1839, Oostende, werf DE ZUTTER

Afmetingen : 1841-1842 : 245 ton; 1843 : 262 ton; 1844-1852 : 245 ton; diepgang 13 voet

Rederij : "Aigle, 1841-1949 : E. de Brouwer; Oostende; "Philomène, 1849 : T. de Brouwer, Oostende; 1850-1851 : J. Serruys, Oostende

Kapiteins : 1841-1942 : J. Vandesteene; 1843-1845 : J. Ghilligodt; 1846-1848 : C. Nassel; 1848 : A. Hubrock; 1849-1851 : F. Bulcke

Catalogus : Tentoonstelling vl. Maritieme Achterglasschilderijen Antwerpen; Nat. Scheepvaartmuseum
1981 173 blz. ill. gen., 250 Fr.

W. VERLONJE

4 OOSTENDENAARS GEDIPLOMEERD VAN DE ECOLE DE DROIT DE BRUXELLES TUSSEN 1806-1817

Eén van de 12 Ecoles de Droit die Napoleon Bonaparte in het Franse keizerrijk stichtte, was die te Brussel. De school werd geopend op 25 maart 1806 en sloot in september 1817. In de archieven van de Ecole de Droit (A.R.A., Brussel), vond J. GRAUWELS ondermeer de namen van 4 Oostendenaars terug die er hun diploma behaalden :

A. Antione-Guilliaume-André BELPAIRE

Geboren te Oostende op 4 februari 1789 als zoon van Sidronius-Joseph BELPAIRE, geboren omstreeks 1751 en Antoine-Françoise HAEREBEKE, uit Nieuwpoort geboren omstreeks 1766. Hij behaalde zijn 1e licentie op 27 februari 1813 en zijn 2e licentie op 2 juni 1813.

B. Jean-Albert-Joseph DE CLERCK

Geboren te Oostende op 27 april 1792 als zoon van Jean-François DE CLERCK, geboren te Oostende op 23 januari 1760 en Anna-Marie BUSSCHOP, geboren te Brugge op 13 april 1768. Behaalde zijn baccalaureaat op 3 april 1816, zijn 1e licentie op 5 april 1816 en zijn 2e licentie op 13 maart 1817.

C. François-Constant-Leopold DONY

Geboren te Oostende op 18 november 1791 als zoon van François-Jean DONY uit Brugge, geboren omstreeks 1764 en Marie-Constance VANDERHEYDE, geboren omstreeks 1764. Behaalde zijn baccalaureaat op 29 april 1814, zijn 1e licentie op 30 april 1814 en zijn 2e licentie op 11 december 1816.

D. Charles SERRUYS

Geboren te Oostende op 28 november 1795.
Behaalde het baccalaureaat op 22 maart 1815, zijn 1e licentie op 21 maart 1815 en zijn 2e licentie op 29 juni 1815.

N. HOSTYN

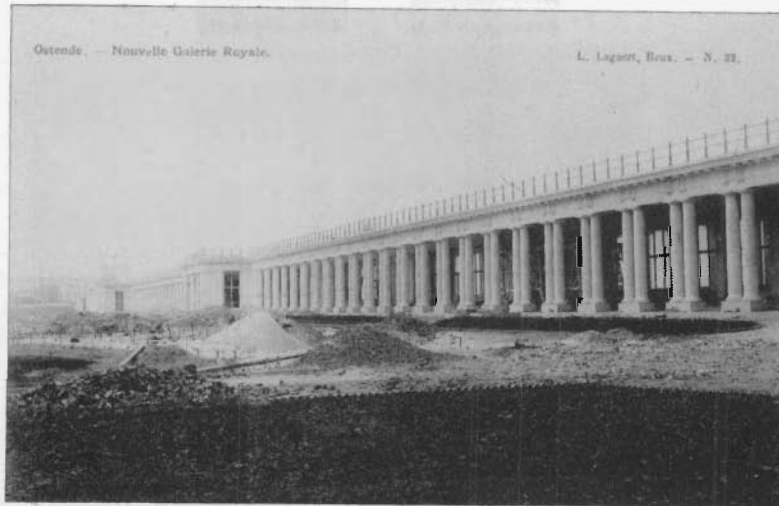
Lit. :

G. BIGWOOD, artikel over de Ecole de Droit in : Revue de l'Université de Bruxelles, 1922-23, p. 273-315.

J. GRAUWELS, Lijst der gediplomeerde studenten van L'Ecole de Droit de Bruxelles (1806-1817), in L'Intermédiaire des Généalogistes, september 1966.

OOSTENDE BOUWT (3)

De onvoltooide Koninklijke galerijen in 1905.

De Smet de Naeyerbrug, toen men nog enkele pilaren en bronzen beelden moest aanbrengen in 1904.

Het Station bijna voltooid in 1912.

NOG AAN TE SCHAFFEN IN HET HEEMKUNDIG MUSEUM

Zichtkaarten Heemkundig Museum (3 in omslag)	20 F
Zichtkaarten Kulturele Raad "Oud Oostende" (3 in omslag)	20 F
R. SEYS : Edw. Vlietinck	25 F
R. BORREY : Van boom tot schip; 2de uitg.	330 F
- OSTENDIANA II	375 F
- OSTENDIANA III	400 F
N. HOSTYN : 150 jaar Oostendse harmonieën	100 F
- N. HOSTYN : Em. Bulcke	400 F
Yv. VYNCKE : Oostende in oude prentkaarten I	350 F
Yv. VYNCKE : Oostende in oude prentkaarten II	450 F
- O. VILAIN en S. IPPEL : Stadsplan met verdwenen stadnamen	20 F
G. BILLIET : O.L.V.-ter Duinen Mariakerke	100 F
A. VAN CAILLIE : Lijst uitgevers Oostendse prentkaarten	25 F
R. LANOYE : Oostende's epos (uitg. 1980)	400 F
- N. HOSTYN : Vijf vergeten schilders	125 F
R. DESNERCK : Oostends woordenboek (2de druk)	1.500 F
R. ROTSAERT : Volkstelling 1814	300 F
- EREL & O. VILAIN : Ostende que voici	40 F
A. SCHYRGENS : Le monde inconnu des artistes	200 F
J. GHEERAERT : Le Mariage de Zot Lowieke	125 F
J. GHEERAERT : Vertellingen uit "Het Zeepaardje"	200 F
F. GRYSON : Zandvoorde natuurlijk	350 F
O. VILAIN : Langs de Oostendse kateien	195 F
O. VILAIN : Langs de galerijen	225 F
K. CLYBOUW : Geschiedenis van de visserskapel Bredene (2de druk)	145 F
- H. VAN VYVE : Images d'Ostende	150 F
R. HALEWYCK & N. HOSTYN : Oostends oesterboek	350 F

NOG BESCHIKBARE NUMMERS VAN "DE PLATE" à 25 F per nr. :

jg 1, nr. 6	
jg 2, nr. 6	
jg 3, nrs. 1, 6 en 6 bis	
jg 4, nrs. 1, 2, 5, 6 en 7	
jg 5, nrs. 2 tot en met 12	- ~~3 tot en met 12~~
jg 6, nrs. 1 tot en met 12	
jg 7, nrs. 1, 2, 3, 4, 8, 11 en 12	
jg 8, nrs. 9, 10, 11 en 12	
jg 9, nrs. 1 tot en met 12	
jg 10, nrs. 1 tot en met 12	

JAARTAFELS OP HET TIJDSCHRIFT "DE PLATE" :

-index voor de jgn 1 tot en met 5	30 F
-index voor de jg 6	30 F
-index voor de jg 7	40 F
-index voor de jg 8	50 F
index voor de jg 9	100 F

G.V.

In aansluiting op vorige bijdragen over deze onderwijsinstelling, hier een gedrukt bericht uit 1830 waarop we de laureaten van het schooljaar 1829-1830 leren kennen. Eén naam valt op tussen de prijswinnaars : deze van Aimé LIEBAERT, echter niet te verwarren met de dichter die dezelfde naam draagt (Oostende 1783-1854). Een exemplaar van volgend bericht wordt bewaard in het Oostendse Stadsarchief.

N.H.

A V I S

La Direction de l'Ecole d'Architecture et de Dessin, a l'honneur de faire connaître aux Habitans de cette Ville que, d'après jugement de l'Académie de Bruges, les différens Prix, au Concours de l'année scolaire 1829-1830, ont été remportés par les Elèves ci-après nommés :

ARCHITECTURE	DESSIN
Classe - Composition	1re Classe - Figure et grande Tête
1er Philippe VANDERHEYDE	1er Pierre TRATSAERT
2d Jean MAERTENS	2d Aimé LIEBAERT
1re Classe d'après Modèle	2e Classe - Grande Tête
1er Charles MINNE	1er Jacques DESORGHER
2d Philippe VANDERHEYDE	2d Théophile DOURLENS
2e Classe d'après Modèle	3e Classe - Petite Tête
1er Hypolite DE BROCK	1er E. VAN LEIRBERGHE
2d Jean MAERTENS	2d Jean VANDIERENDONCK
3e Classe d'après Modèle, dit Portail	4e Classe - Principes
1er J. VANDERHEYDE	1er Pierre SARRON
2d P. PRIEM	2d Jean VANTYGHEN
	1re Classe - Dessin Perspective
	1er Louis DUTREMEZ
	2e Classe - Dessin Perspective
	1er Pierre TRATSAERT
	Classe - Tête de Proportion
	1er F. DEMANT
	Classe - Proportions Expliquées
	1er Auguste TRATSAERT

Il n'y aura pas cette année de distribution publique. Les Elèves recevront leurs prix, le Dimanche 26 Décembre 1830, à 2 heures de relevée, à la Salle de la Rhétorique, en présence de leurs Familles, des Magistrats et des Directeurs, (sans exclusion toutefois des Souscripteurs qui se présenteraient.); les Dessins resteront exposées jusqu'au Jeudi 30 du courant, de 9 heures du matin jusqu'à midi.

Ostende, le 23 Décembre 1830

WIJLEN FRANK BAUR TIJDENS ZIJN "OOSTENDSE PERIODE".

Het "Campo Santo" te Sinte-Amandsberg is een begrip geworden in Vlaanderen. Deze begraafplaats van beroemdheden is immers uitgegroeid tot een bloemlezing van hetgeen ons land in de laatste 150 jaar bood op artistiek, wetenschappelijk en literair gebied. Onder de talrijke, eminente persoonlijkheden die op de helling of aan de voet van de Sint-Amendusheuvel hun laatste rustplaats hebben gevonden, vermelden wij de dichter Prudens van Duyse (1804-1859), de letterkundige en Vlaamse voorman Jan Frans Willems (1793-1846), de schrijver Filip de Pillecijn (1891-1962), de geneesheer en Vlaamse strijder Ferdinand Augustijn Snellaert (1809-1872), en zovele andere merkwaaardige figuren uit de 19de en 20ste eeuw. Sinds een tiental jaren werd het een vaste traditie een vooraanstaande personaliteit, begraven op het Campo Santo, in zijn historische context te plaatsen tijdens een plechtige viering. In 1980 viel de keuze op Frank Baur (1887-1969), hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Gent en eminent Guido Gezellekenner; rond zijn figuur werd een tentoonstelling met documenten over zijn leven, tijd en werken opgebouwd, - van 1 november tot en met 11 november 1980. Professor Frank Baur werd geboren te Vilvoorde op 20 april 1887. Hij genoot lager onderwijs te Mechelen, Vilvoorde en Oostende waar zijn vader, die werkzaam was bij de spoorwegen, inmiddels was overgeplaatst. Hij doorliep de moderne afdeling aan het Oostendse atheneum en behaalde er het einddiploma van de handelsafdeling. Zijn leraar godsdienst, Lodewijk Verriest, een neef van de priester-letterkundige Hugo Verriest (1840 -1922), bracht hem toen reeds onder de bekoring van het esthetisch getint katholicisme van de Westvlaamse literaire school. Zijn bewondering voor Gezelle en Rodenbach dagtekent uit die jaren. In de boekenreeks "Ten Huize van", uitgegeven door het Davidsfonds te Leuven, werd in het zestiende deel (1980) het televisie-interview met wijlen Frank Baur afgedrukt (blz. 9-30). Hij ging daar wat nader in op zijn Oostendse periode. Zijn vader was visiteur de locomotives te Vilvoorde, maar werd achteraf in die functie naar Oostende gezonden. Zo verbleef Frank Baur, van zijn negende tot zijn 17de jaar, de jaren van de fixering der indrukken bij een jongeman, te Oostende waar hij onmiddellijk het authentiekste Oostends aanleerde. Hoewel hij zeer vroom was, van jongsaf, liep Frank Baur school aan het atheneum te Oostende, eenvoudig omdat vader Baur (liberaliserend en geen kerkpilaar), evenals vele katholieken, het college niet kon betalen. Op de vraag van Joos Florquin, wie er invloed op hem uitoefende in de Oostendse atheumtijd, antwoordde Baur : "De onderpastoor van mijn parochie, Lodewijk Verriest, die een neef was van Hugo Verriest. Hij heeft mij Gezelle leren ontdekken. In zijn huis vond ik het tijdschrift "Rond de Heerd", kreeg ik het boek "Twintig Vlaamse koppen" mee om te lezen. Bij hem ook heb ik al de Gezellanen ontmoet en toen de broer van Guido Gezelle, Jozef Gezelle, die pastoor was te Stene, overleed, ben ik uit verering voor Guido Gezelle naar de begrafenis gegaan. Ten huize van Lodewijk Verriest heb ik ook pastoor Van Haecke ontmoet, die toen al een eerbiedwaardige oude man was. Joos Florquin vroeg F. Baur vervolgens naar de studentenbeweging van die tijd te Oostende. Waarop het antwoord : "Wel, in de athenea hadden wij onze eigen studentenbeweging. Ikzelf heb te Oostende een studentenbond gesticht : de "Frederickxszonen", naar Julius Frederickx, een schitterend student van Henri Pirenne, die ons in het Nederlands geschiedenis gaf. Maar er bestond ook contact met de katholieke Vlaamse Studentenbonden. Te Oostende was de voorzitter van de studentenbond Harry Baels, en ik had met hem, die toen al een echte gentleman was en trouwens sterk onder Engelse invloed stond, geregeld contact. De studenten van athenea en colleges zochten trouwens contact, omdat de strijd voor de vervlaamsing van de Gentse Universiteit al bezig was. Ik zelf ben eigenlijk een produkt van de Katholieke Vlaamse Studentenbeweging omdat Rodenbach, die ik als al de anderen als de ideale jongeling beschouwde, zeer grote invloed had

op ons. Een van de grootste momenten in mijn jeugd is de onthulling geweest van het standbeeld van Rodenbach te Roeselare". Baur was begaafd met een verbluffende taalvaardigheid en een ongeëvenaard redenaarstalent; ook buiten de collegezaal van de universiteit en de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde heeft hij, tijdens zijn lange, vruchtbare leven en loopbaan, honderden spreekbeurten gehouden en aldus in aanzienlijke mate bijgedragen tot het prestige van het Nederlands in Vlaanderen. Het was onvermijdelijk dat Joos Florquin aan Baur vroeg, hoe hij aan die welsprekendheid kwam. Baur : "Ik ben altijd welsprekend geweest. Van op de lagere school moest ik al fabeltjes voordragen op de prijsuitdelingen omdat de leraars opmerkten dat ik gemak had om op te treden. En gemakkelijk leren spreken heb ik zeker gedaan in de studentenbond waar wij geen vreemde sprekers vroegen maar zelf optraden : dat was een echte school van zelfwerkzaamheid. Mijn welsprekendheid is gemoedelijk, geen bombardon. Ik probeer alles eenvoudig te zeggen, zonder geleerde woorden, direct op de man af, zoals ik het meen. Daarom ben ik ook dikwijls mis. Ik heb gewoonlijk geen geschreven tekst, maar bereid de rede grondig voor. Drie of vier weken na de spreekbeurt schrijf ik de tekst gecondenseerd en iets gearrangeerd neer. Ook Hugo Verriest deed het zo : hij had enkele punten klaar en ontwikkelde die onder de invloed van het publiek. Ik was trouwens voorbestemd voor de welsprekendheid : ik ben nooit een held geweest in wiskunde en mijn leraar wiskunde heeft mij eens gezegd, toen ik aan de plank aan algèbre financiële zat te laboreren: "De grâce, Baur, taisez-vous : vous ne serez qu'un vulgaire orateur de cabaret!" - Ge weet dat ze dat ook van Spaak hebben gezegd". Prof. Baur kwam, ook na zijn benoeming tot docent aan de R.U. Gent in 1927, vrij regelmatig en bij tussenpozen, met verlof te Oostende. Te Mariakerke kocht hij, met de opbrengst van de verkoop van zijn enorme bibliotheek aan de Universitaire Faculteiten te Namen, een appartement aan zee en verbleef er in de zestiger jaren, waar hij gaarne contact zocht en vond bij de gewone volksmens, o.a. de visvrouwen. Baur's wetenschappelijke en pedagogische verdiensten kunnen als volgt geresumeerd worden. Naast zijn publikaties op het domein van de moedertaal didactiek, het letterkundig comparatisme en de algemene literatuurwetenschap, is vooral zijn baanbrekend werk voor de Gezellestudie van de uitzonderlijke en blijvende betekenis. Verder heeft hij aan de sedert 1930 vernederlandste Gentse Rijksuniversiteit de Nederlandse literatuurstudie op een waarlijk wetenschappelijke basis georganiseerd en talrijke leerlingen gevormd. In 1957 tot het emeritaat toegelaten, overleed hij, hoogbejaard, te Waasmunster op 9 januari 1969 en werd bijgezet in het Campo Santo-kerkhof op 15 januari.

E. SMISSAERT

EEN ZELFPORTRET VAN LEON SPILLIAERT TE ANTWERPEN

Het "Koninklijk Museum voor Schone Kunsten" te Antwerpen verwierf een belangrijke gift, namelijk een "Zelfportret" van de befaamde Oostendse schilder Léon Spilliaert. Het betreft een gouache, uitgevoerd op papier, formaat 345 x 240 mm., gesigneerd en gedateerd links onder : 1915. De betekenis van dit portret ligt niet alleen op het artistieke maar ook op het cultuurhistorische vlak. Van de kunstenaar L. Spilliaert zijn er verschillende zelfportretten bewaard gebleven, doorgaans sereen van stemming. Het zelfportret in kwestie vertoont daarentegen een totaal andere sfeer. Zowel in de kleur als in de lijvoering komt een nerveuze, koortsachtige situatie aan het licht. De toen vierendertigjarige artist toont hier een minder gebruikelijk aspect van zijn visie op het leven. Dit zelfportret wordt afgebeeld in het Jaarboek 1980 van het "Koninklijk Museum voor Schone Kunsten - Antwerpen", blz. 342, waar wij ook wat opheldering over de herkomst en duiding van deze gift vonden.

Emiel SMISSAERT

Op 26 september was het 80 jaar geleden dat de gekende Oostendse glazenier COR WESTERDUYN geboren werd. Cor was Nederlander van geboorte maar zijn activiteiten waren zodanig met Oostende en de kuststreek verworven dat mettertijd zijn figuur niet meer weg te denken was uit de galerij van de Oostendse kunstenaars. Zoals echter veelal het geval is wordt niemand "Sant in eigen land". Dat zijn naam en zijn kunst niet meer weerklank vind is in grote mate te wijten aan zijn eenvoud en zijn bescheidenheid die hem er toe aanzetten zich uitsluitend aan zijn gezin en zijn kunst te wijden.

Wij vinden hem niet op de lijst van de "Hedendaagse Vlaamse glazeniers". Zij werden besproken in het tijdschrift Vlaanderen. (1) Het feit niet op deze lijst voor te komen is voornamelijk te wijten aan de manier waarop deze lijst werd opgesteld. Zelfs de auteur is zich van de tekortkomingen in de samenstelling ervan bewust. Hij schreef 160 kunstenaars aan die op de ene of andere manier actief waren in het glazeniersvak. Hij legde ze in zijn schrijven enkele normen op om als glazenier gecatalogeerd te worden en liet het aan de aangeschrevenen over om te beslissen of zij wel dan niet voldeden aan de door hem gestelde normen. 38 kunstenaars reageerden positief en zonden hem een antwoord. Zij kregen een plaats in de galerij en de 122 anderen werden gewoon doodgewezen.

COR WESTERDUYN werd op 26 september 1901 geboren te Scheveningen, een voorstad van Den Haag. Hij sprak zelf nooit van Scheveningen altijd van "Den Haag". Reeds zeer jong uitte zich een aanleg tot de tekenkunst. In zijn buurt huisde en werkte in een oud pakhuis een glasschilder. Aangetrokken door de kunst en de techniek van deze ongekend gebleven kunstenaar bracht Cor regelmatig zijn vrije tijd in diens gezelschap door; waarschijnlijk groeide daar de liefde voor deze kunstvorm, die weleens "de kunst van de landen zonder zon" wordt genoemd. Toen hij 14 jaar was ging hij in de leer bij de glazenier LIEFTINCK in Den Haag. In zijn vrije uren volgde hij de lessen aan de Stedelijke Academie. Omstreeks 1925 voelde zich COR WESTERDUYN ver genoeg gevorderd in zijn leertijd en wilde naar het buitenland waar meer kans tot vervolmaking bestond.

Oorspronkelijk was hij zinnens naar Duitsland te trekken. Een advertentievraag naar een glazenier uitgaande van een Brusselse glazeniersatelier deed hem echter van gedacht veranderen. Hij trok naar Brussel en ging in dienst bij de best glazenier van dat ogenblik, Edward STEYAERT. Deze in 1868 in MOERKERKE bij Brugge geboren kunstenaar had zich in 1890 in Brussel gevestigd. Hij werkte vijf jaar bij de Italiaanse glasschilder CONTINI, waarna hij een gedeelte van het oude atelier van wijlen kunstschilder Eugeen Verboeckhoven te Schaarbeek kocht en er een werkhuis inrichtte. Van hieruit werkte zich Edward Steyaert, door de rijkdom en de waarde van zijn talent, op als de vernieuwer van de glazenierskunst in België. (2)

Vier jaar werkte Cor bij Steyaert als glasschilder. Gedurende die tijd verlieten honderden ramen de atelier STEYAERT. Het zou misschien de moeite lonen sommige van deze gekende ramen eens nader te bekijken en na te gaan welke invloed STEYAERT uitoefende op het later werk van COR WESTERDUYN. In 1929 ging hij bij SPRETERS werken. Een zeer goed glazeniersatelier maar minder gekend dan STEYAERT. Hier beperkte hij zich echter niet enkel meer tot het schilderen, maar sneed, zette en monteerde ook kunstglazen. Ondertussen had COR zijn toekomstige levensgezellin ontmoet waarmee hij in 1929 in het huwelijk trad. Zijn echtgenote Angela VAN RYCKEGEM was een Westvlaamse die in Westende-Bad evenver van de zee geboren was als hij in Scheveningen. Cor Westerduyn bleef bij SPRETERS tot in 1932.

Vanwege de slechte tijd vatte hij de idee op voor eigen rekening te beginnen. Aanvullend hierop werkte hij ook aan opdrachten die hem links en rechts door een atelier werden toegewezen. Het waren magere jaren voor het jonge echtpaar, temeer daar Cor nog teveel als een uitwijking werd beschouwd. In 1936 besloot het jonge paar naar de kust te verhuizen en het daar eens te proberen. Ze trokken naar Oostende en gingen in de Plantenstraat wonen waar Cor zijn atelier opzette en zijn Oostendse carrière als glazenier begon.

De eerste grote opdracht die COR WESTERDUYN tot een goed einde bracht waren de glasramen voor het gerechtshof van Oostende die in 1936 werden aangebracht. Bij het uitbreken van de oorlog in 1940 werden ze veiligheidshalve in de kelders van dit zelfde gerechtsgebouw opgeborgen waar ze waarschijnlijk nog staan (3) (4). Hiermee begon voor hem een lange kunstenaarscarrière waarin hij buiten de vele honderden ontwerpen voor privépersonen kunststramen leverde voor de meest diverse kerken en gebouwen in West-Vlaanderen.

We citeren :

De glasramen voor de Godelievekerk te Oostende die in 1940 werd ingewijd.

De glasramen van de hulpkapel van Raversijde.

Enkele ramen in de kapel van Westende-Bad waaronder een zeer mooi rond herdenkingsraam.

Een herdenkingsraam in de Anglicaanse kerk van de Langestraat.

De brandglasramen van de O.L.V. -Koninginkerk te Mariakerke in 1958.

De brandglasramen voor een rusthuis en een kliniek in Veurne.

Een raam voor SPARREDUIN in Den Haan.

Een groot raam in het stadhuis van Blankenberge dat betrekking heeft op de geschiedenis van de stad.

De brandglasramen van de kerk van Adinkerke.

Het geheel van kunststramen in de parochiekerken van Lombardsijde (dit was in 1965 zijn laatste groot werk).

De in glas gevatte ramen van de inmiddels verdwenen Kapel in de klinieken van Sint-Jan en Sint-Jozef.

Een brandglasraam in de kraaminrichting MONICA.

Een brandglasraam in de apotheek van de SEO. Een portret van de heer NENQUIN, in brandglas in opdracht voor de SEO.

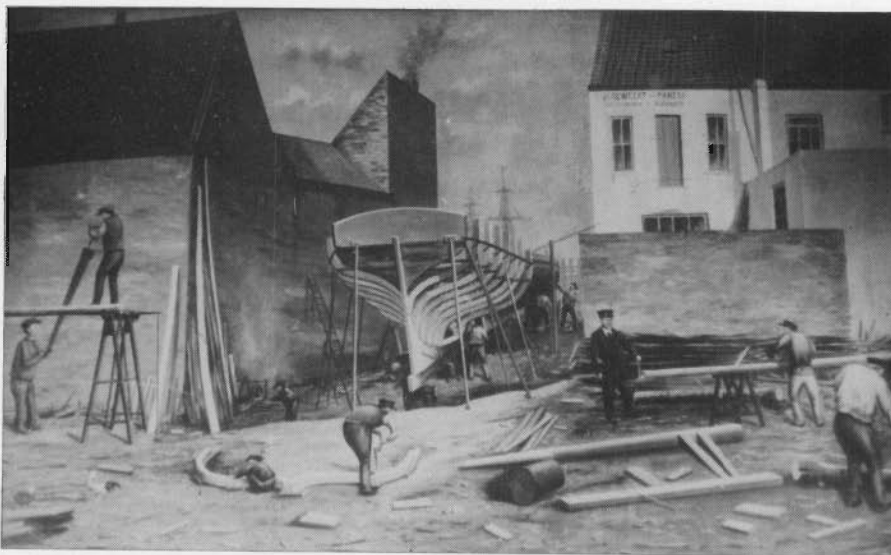
Het Sint-Jozefssraam in de voorgevel van de Sint-Jozefsschool in de Leon Spilliaertstraat is van hem. Ook maakte hij ooit een raam met het wapen van de Stad voor de Oostendse Hippodroom, dit stuk bleef echter in een bombardement van W.O.II. Veel van zijn werk ging naar het buitenland, onder andere Canada.

De meeste van zijn grote werken waren maritiem van opzet. Een 17e eeuwse karveel met ontplooiden zeilen is als het ware de stempel van Cor Westerduyn die teruggevonden wordt op tal van glasgeschilderde ramen en medaillons. Maar ook muntte hij uit door zijn visserstypen en zijn Maria-figuren.

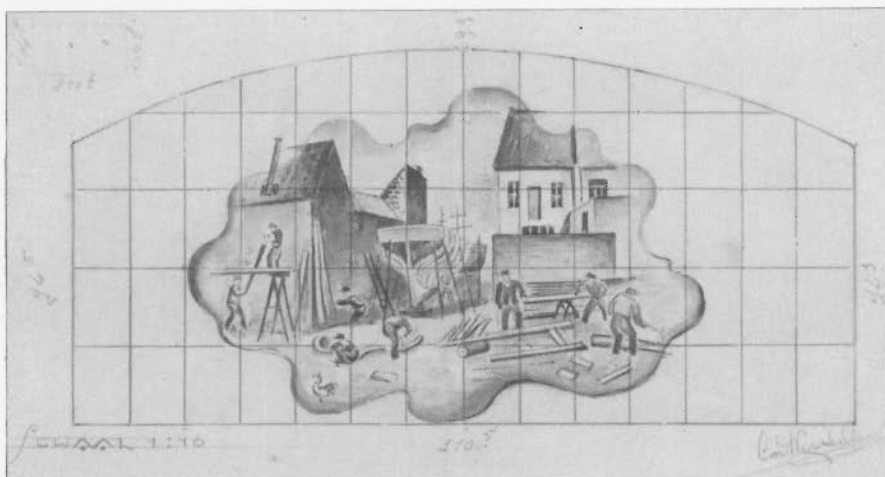
Dit hield echter geen beperking in want hij behandelde alle mogelijke onderwerpen.

Een van zijn glasschilderijen met een typisch Oostends onderwerp van grote volkskundige waarde konden we terug speuren tot bij de huidige eigenaar. Het is een gedeelte van de achterkant van de Stockholmstraat aan de derde Bassijn, waarop de scheepswerf van DEWEERT-PANESI voorkomt met de aanduiding SCHEEPSBOUWER-BLOKMAKER. (In de "GARRE" waarin twee schepen staan werd voor enkele jaren de DOE HET ZELF winkel KID gebouwd). Op een afzonderlijke bladzijde drukken we de foto's af van de originele tekening, het ontwerp en het bestaande glasraam. De originele tekening kwam voor als een muurschilderij in de gang van het huis DEWEERT-PANESI. Centraal staat een schip met spiegel "in zijn spanten" terwijl verder op twee man bezig zijn een afgewerkt vaartuig te beschilderen.

Een Oostends glazenier COR WESTERDUYN

De foto van de muurschilderij
(Ter beschikking gesteld door mevrouw C. Westerduyn-Van Ryckegem)

De werktekening van Cor Westerduyn
(Ter beschikking gesteld door mevrouw C. Westerduyn-Van Ryckegem)

Het brandglasraam zoals het gerealiseerd werd en nu geplaatst is
(Met welwillende toelating van de heer en mevrouw R. Sanders)

Links op de voorgrond zijn een paar plankenzagers aan het werk. In het midden van het beeld is een sloopstimmerman, geholpen door een werkmaat, bezig de dekker en de ligger van een middenspanst aan elkaar te bouten.

Links voor is een ander sloopstimmerman een rondhout aan het effenen, terwijl de werfbaas de doormeter ervan controleert. In de linkerhoek is een timmerman doende met een dissel om een ander rondhout op de gewenste dikte te brengen. Cor Westerduyn werkte niet alleen figuratief maar van zijn hand is ook veel niet-figuratief werk.

In 1947 verhuisde hij naar de Zwaluwstraat 124 waar hij bleef wonen en werken tot hij in 1966 officieel stopte. Hij bleef echter tot aan zijn dood in 1980 actief als glazenier. Al was het maar om familie, vrienden of kennissen een genoegen te doen met een klein geschenkje onder de vorm van een brandglasraam Cor Westerduyn overleed op 8 juni 1980. Het heengaan van deze gemoedelijke en talentvolle kunstenaar liet een grote leegte na.

Gelukkig viel de spoel niet ver van de boom. Zijn zoon Eddy (Oostende 23.07.1938) is een verdienstelijke kunstschilder geworden, terwijl zijn dochter Anneke (Oostende 19.09.1945) haar kunstzin uitleeft in verbluffende collages.

In mei 1981 hielden ze met hun beiden een fel opgemerkte tentoonstelling van collages en pasteltekeningen in Gamery Antypo. Onder de toren in Veurne. Al kreeg hun vader geen plaats in de galerij van de "Hedendaagse Vlaamse glazeniers", zij zullen zorgen dat de naam COR WESTERDUYN voor het nageslacht bewaard blijft.

J.B. DREESEN

- (1) "De glazenierskunst in Vlaanderen" in het tijdschrift "Vlaanderen", voorheen West-Vlaanderen, Jaargang 20 Jan-Feb 1971, blz. 18 tot 48. Samenstelling Julien Van Remoortere.
- (2) "Edward Steyaert, schilder en kunstenaar" door R.M. Van den Haute. Uitgeverij H. Wellens en W. Godeune, 1948.
- (3) "Glazenier Westerduyn" in "Ostend Flash" 4° jaargang, nr. 3 maart 1961, blz. 11 en 16 door Omer Vilain.
- (4) Bij het overlijden van glazenier Cor Westerduyn. Artikel in "De Zeewacht" van juni 1980 door Frans Aerts.

EEN STUDIE OVER DE "OOSTENDSE COMPAGNIE" IN BRAZILIE

Dr. E. Stols, thans hoogleraar aan de Katholieke Universiteit te Leuven, maakte een korte studie over de aanlegplaatsen en de handel van de schepen der "Oostendse Compagnie" te Bahia en in andere Braziliaanse havens tussen 1720 en 1727. Titelbeschrijving van dit artikel : E. STOLS, A Companhia de Ostende e os portos brasileiros, in : "Estudos Históricos", Marília, n° 5, 1966, p. 83-95. Vermeld in : "Un quart de siècle de recherche historique en Belgique, 1944-1968", uitgegeven o.l.v. J.A. van Houtte (Louvain, Editions Nauwelaerts; Paris, Béatrice-Nauwelaerts; 1970), blz. 180. Dit zeer belangrijk historisch, bibliografisch referentiewerk werd uitgegeven door het "Nationaal Belgisch Comité voor Geschiedkundige Wetenschappen"; dit bilan van 25 jaar historisch onderzoek door vele vorsers en geleerden maakt en kan ook geen aanspraak maken op de nagestreefde volledigheid.

Emiel SMISSAERT

Op 12 april 1756 schrijft Baron de Lilien, Algemeen beheerder der Posterijen van de Nederlanden, uit Wenen naar de Franse Posterijen, over de belangrijkheid van het instandhouden van een regelmatige postverzending tussen Engeland en het continent. Oorlog tussen Engeland en Frankrijk is onvermijdelijk, hij stelt voor de post voortaan van Dover naar Oostende te versturen in plaats van naar Calais. "... cette correspondance, dix-je, passe en sureté de Douvres à Ostende".

In het Traktaat van 18 november 1740 tussen Frankrijk en de Nederlanden afgesloten, is er overeengekomen, volgens artikelen 11 en 12, dat in geval van oorlog verder zal ingestaan worden voor de verzending der poststukken. "Art. 11. Les dites parties s'obligent reciproquement d'empêcher par tous les moyens possibles qu'aucune lettres et paquets soient portées par aucune autre voie que par leurs postes ordinaires. Art. 12. Pour prévenir dans les suites tous sujet de différence entre les deux offices, il a été convenu que ce prescrit traité ne souffrira aucune altération et ne sera point annullé, soit par des déclarations de guerre ou interdiction de commerce des lettres ou entre la France et les Pays-Bas ou entre les Pays-Bas à la Hollande, si dans le cas ou il y aurait interdiction de commerce de lettres entre les Pays-Bas et la Hollande, Monsieur Prince de la Tour s'oblige de transporter comme à l'ordinaire la malle de France pour la Hollande et celle de la Hollande pour France closes et fermées, en sorte que le commerce des lettres entre la France et la Hollande n'en souffre aucune altération ..."

Waarschijnlijk is deze overeenkomst geeerbiedigd geworden en is er gehandeld zoals Baron de Lilien in zijn brief voorstelde, ten bewijze wat verder volgt.

In mei 1756 verklaart Engeland de oorlog aan Frankrijk; een jaar nadien brengt dit ook verandering van decor mee te Oostende. Op 19 en 20 juli 1757 komen er vijf bataljons van de Franse geallieerde troepen in Nieuwpoort en Oostende aan, onder leiding van luitenant-generaal Hugo de la Motte. Zij komen onze gebieden beschermen tegen een mogelijke inval van hun vijand de Engelsen, omdat de Oostenrijke troepen onder leiding van generaal Pissa vertrokken waren naar de Rijn, om daar de strijd uit te vechten tussen Maria-Theresia en Frederik II, koning van Pruisen. Vermits Pruisen te samen met Engeland in een 7-jarige oorlog gewikkeld waren tegen Oostendriek en andereland landen, verleent Maria-Theresia toestemming aan de Franse troepen om onze gebieden te bezetten.

De haven van Oostende wordt gesloten en de nog aanwezige Engelse schepen moeten onmiddellijk de haven verlaten. Daardoor wordt het postvervoer tussen Engeland en onze stad onderbroken, wat zeer nadelig is voor de handelsbetrekkingen met de meeste landen van Europa en Engeland. Onze postmeester, Jacobus Bowens jr., raadslid van de prins van Tour en Tassis, historicus en oud schepen zorgt ervoor dat de nodige poststukken van en voor onze gebieden over Vlissingen naar Engeland verzonden worden. Want hij schrijft in zijn boek : "... Het pakket-boot, 't welk d'engelsche brieven van Douvres nae Oostende overbraqt, was ook in dit verbod begrepen; maer vermits aan deze correspondentie grootelijks gelegen was, wierd ik als postmeester door bevel van mijnen meester den Prins De la Tour, en met kennis en bewilliging van het Gouvernement-generaal, nae Londen gezonden, om de voortduering dezer vaerd op Oostende te verzoeken, en in 't geval van weygering, de brieven over Zeeland te bekomen. Mijne eerste aanzoeking wierd niet aenhoord, om reden dat de Franschen reeds eenigen dwang op het

paket-boot hadden willen begaen, maer de tweede aendringing eenen goeden uytval gehad hebbende, wierden de paket-booten uyt Douvres met de maelen op Vlissingen, en aldus over Breskens nae Gend afgestierd, dog niet zonder vreeze van door de Fransche kapers genomen te worden, gelijk het tweemaal gebeurd is. De volle bestiering der correspondentie wierd aen mij toebetrouwd, gelijk ik geduerende den oorlog daer mede binnen Vlissingen en Gend 't eenemael was belast gebleven."

In copieën van brieven van Baron de Lilien van 23 en 27 mei 1760 aan de "Intendant général des postes des Pays-Bas à Paris" en aan "Mr le général intendant des postes de France", kan men lezen dat het hoogdringend wordt, na postmeester J. Bowens gehoord te hebben, dat de verbinding tussen Dover en Oostende hersteld wordt : "... aussi bien que les commerçants d'Angleterre à écrit le 29 janvier 1759 à Mr de Bauens, maître des postes à Ostende en informant au dernier que rien ne serait plus avantageux pour le commerce d'Angleterre, des Pays-Bas, de la France, de l'Espagne, du Portugal. Si non que de rouvrir pendant la durée de la présente guerre la communication des lettres entre Douvres et Ostende..."

Hij werd ook aangeschreven over deze zaak door de vice-consul van Engeland te Vlissingen : "... contribue à la rentrée des paquebots anglais au port d'Ostende", en "... l'accélération si intéressante pour presque toutes les puissances de l'Europe".

Oorzaken der klachten waren de moeilijkheden die men ondervond door Nederland : het feit dat in 1758 het bureel van Amsterdam ongegronde extra-onkosten aanrekende voor het verder zenden van de brieven afkomstig van Engeland; dat er nadien jaloesie is ontstaan omdat de post niet meer over Amsterdam ging maar over Vlissingen; en dat het langs die weg ook niet te best ging, daar er een ruzie bestond tussen de postmeesters van Vlissingen en Middelburg, waarlangs de post over Gent naar Brussel kwam, dit gaf nog eens aanleiding tot onnodige vertragingen.

De vrede tussen Engeland en Frankrijk wordt getekend op 3 november 1762. De Franse troepen trekken weg in dezelfde maand en in plaats daarvoor komen de Oostenrijkers terug o.l.v. generaal Pissa, die de Franse generaal Hugo de la Motte feliciteert met zijn voorbeeldige bezetting.

Waarschijnlijk vaart "Oostende-Dover" terug want Pasquini vermeldt : "Bientôt les scieries, la raffinerie de sel et autres établissements, l'entrepot, le transit et la pêche prirent de jour en jour plus d'accroissement et donnèrent à la ville une importance commerciale...". Hiermee wordt weer een bevestigd welk een belangrijke rol Oostende heeft gespeeld in de geschiedenis van Europa, ook op postaal gebied.

Robert LEROY

BRONNEN :

J. Bowens jr. : Nauwkeurige beschrijving der oude en beroemde zeestad Oostende, 1792.
J.N. Pasquini : Histoire de la ville d'Ostende et du port, 1843.
Traktaat van 18/11/1740.
Brieven en copieën van brieven van de vermelde personen.

Met L. DE SELLIERS hebben we na GERBOSCH een tweede kunstenaar uit de directe vriendenkring van Jan DE CLERCK.

DE SELLIERS werd anno 1853 te Sint-Joost-ten-Node geboren. Omstandigheden die ons niet gekend zijn, brachten hem naar Oostende, Torhoutse Steenweg 308, later 88.

Zijn naam wijst op adellijke afkomst; wat zijn hoofdbezigheden waren en waar hij artistieke opleiding ontving, is me voorlopig niet bekend.

In 1913 stelde hij tentoon in het Salon van de "Cercle Artistique d'Ostende", de kring die in november 1908 door Jan DE CLERCK werd gesticht.

Hij exposeerde er volgende 5 werken, alle aquarellen : "Oud straatje te Ieper", "Oude toren te Mechelen", "Ruïnes van het parlement te Mechelen", "Sous-bois te Tervuren" en "Inkampoort van een hoeve" (1).

L. DE SELLIERS deed ook mee aan het Salon 1914 te Spa en wel met "Eerste sneeuw" (gouache) & "Hoekje te Ieper" (aquarel) (2).

Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef L. DE SELLIERS in Engeland. Hij deed er mee aan de beroemd geworden "Belgian Exhibition of Modern Art" te Kingston-upon-Thames (1915) (3) met "Slip-Shoe Street te Reigate" en "Interieur" (3).

Voor W.O. II bezat het Museum van Oostende twee aquarellen van L. DE SELLIERS : "Slopje te Mechelen" (75 x 29 cm) en "Oude Toren" (74 x 78 cm; gekocht door de stad in 1924).

Van 2 tot 21 juli 1931 was DE SELLIERS met 5 aquarellen vertegenwoordigd in een tentoonstelling van marineschilderingen in de Galerij "Studio", Adolf Buylstraat 36 te Oostende. Daarnaast hing er werk van James ENSOR, Door BOEREWAAARD, Carol DEUTSCH, Oscar CORNU, Jef DE BROCK, Armand DELWAIDE, Julien GENOT, Felix LABISSE, Leon SPILLIAERT, Louise SEGHERS, Maurice SEGHERS, Edmund TEMPLER, Gustave VAN HESTE & Willem VAN HECKE.

DE SELLIERS' aquarellen hadden volgende titels: "Kalme zee", "Boot op het strand", "In de duinen", "Marine", "Duinen te Oostduinkerke".

N. HOSTYN

Nota's :

1. Cercle Artistique d'Ostende. Exposition des Beaux-Arts 1913. Catalogue, p. 6, nrs. 66-70.
2. Ville de Spa. Exposition des Beaux-Arts. 53me Salon 1914, Spa, 1914, nrs. 73-74.
3. Belgian Exhibition of Modern Art. Municipal Art Gallery, Kingston-upon-Thames, maart 1915, nrs. 44-45.

LIDGELD 1982

Onze leden worden vriendelijk verzocht - voor zover ze dit nog niet deden - zich in orde te stellen met hun lidmaatschapsbijdrage voor 1982. (Hierbij vindt U een stortingsbulletin.

Het lidgeld bedraagt : Aangesloten lid : 250 F
 Steunend lid : 500 F
 Beschermend lid : minstens 1.000 F

We schreven reeds dat er niet meer zal rondgegaan worden met de lidkaarten. Leden die hun lidgeld vóór 1 januari a.s. niet vereffenen, zullen voorlopig althans, geen tijdschrift meer ontvangen. De kosten liggen te hoog !

G.V.

HISTORIEK VAN DE KONINKLIJKE COECILIAKRING

---

120 jaar geleden, in 1961 dus, staken enkele burgers van onze goede stede (toen nog een stadje), de hoofden bijeen en beslisten een "cercle" op te richten - de burgerij was toendertijde nog steeds franstalig - met het doel de kunstzin, vooral voor de muziek te ontwikkelen.

Dra zagen de stichters in dat hun kring eveneens een liefdadigheidsdoel moest hebben. Veel nood was er toen immers nog te lenigen.

Als motto namen zij aan "Kunst en Liefdadigheid". Door het inrichten van feesten, concerten, toneelopvoeringen, declamatieavonden, enz... verzamelden zij gelden die ten gunste kwamen aan noodlijdenden van de stad (o.m. familieleden van op zee gebleven vissers, ouderlingen, enz.). De Cercle Coecilia kwam ook tussen bij het oprichten van een tehuis voor ouderlingen.

Stilaan nam de kring een uitbreiding. De stichting, in 1896, van de "Compagnie du Rat Mort", droeg hiertoe veel bij. Dit onderdeel van de Coeciliakring was vooral gericht op lichtere ontspanning, steeds met een liefdadig doel, en voerde meerdere revues op. De kunstschilders Bulcke en de grote James Ensor, namen hieraan ijverig deel.

Voor de eerste wereldoorlog was de naam "Cercle Coecilia" reeds een begrip geworden in Oostende en nam, na de oorlogsjaren nog verdere uitbreiding; op zeker ogenblik telde de "Cercle" om en bij de 400 leden !

De leuze "Kunst en Liefdadigheid" getrouw ijvert de Coeciliakring nog steeds om nood te lenigen. Het dameskomitée is hierin steeds actief en het zou ongepast zijn de dames hiervoor niet van harte geluk te wensen. Het tot over de grenzen befaamde bal "Rat Mort" draagt veel bij tot het filantropisch doel. Hoe ontstond nu dit bal ?

De "Echo d'Ostende" van 1901 vertelt het ons. In een artikel staat, "... Le Cercle offre ce lundi 28 février (1870), un grand bal masqué à ses membres à l'occasion du Carnaval".

Dit bal kende een sukses, kwam jaarlijks terug, groeide en groeide en werd wat het nu is; een internationale gebeurtenis, over onze grenzen bekend, en een hoogtepunt in het winterseizoen van Oostende. Zoals U weet gaat de opbrengst hiervan naar liefdadige werken van de stad.

Tijden veranderen, concerten en toneelopvoeringen worden niet meer ingericht, maar de Coeciliakring bloeit verder...

Een vereniging die 120 jaar bestaat kan en mag niet verdwijnen.

Lang leve nog de KONINKLIJKE COECILIAKRING en het bal "RAT MORT".

(Overgenomen uit het Programma van de viering van het 120 jarig bestaan van de Cercle Coecilia).

**De laatste
uitgegeven boeken**

zijn ALTIJD

te verkrijgen bij

INTERNATIONALE BOEKHANDEL

N.V.

Adolf Buylstraat 33

8400 - Oostende Tel. 70.17.33

en in haar bijhuizen

Eén van zijn allereerste wetenschappelijke artikels bood Dr. Maurits Gysseling aan ter publikatie in de "Verslagen en Mededelingen van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde", 1943, blz. 819-848. Deze studie, aldaar gedrukt onder de titel : "Bijdrage tot de kennis van het oudste kustwestvlaamsch", bestaat hoofdzakelijk in heruitgave en taalkundig commentaar van twee oorkonden uit de 12de eeuw, die betrekking hebben op de abdij van Oudenburg. De ene (charter I) is gedagtekend 1130 en bevat een kwijtschelding van cijnsen ten gunste van de abdij door graaf Diedrik van den Elzas. De andere (charter II) draagt als datum 1087, maar schijnt een pseudo-origineel te zijn dat in werkelijkheid in 1141 werd geschreven; het bevat een opsomming van schenkingen aan de abdij gedaan op het einde van de 11de eeuw. In beide Latijnse stukken komen een groot aantal Oudnederlandse persoons- en plaatsnamen voor met een uitgesproken lokaal karakter, samen ruim honderd in aantal, die zeer belangrijk zijn voor onze kennis van het dialect dat toen in de Vlaamse kuststreek gesproken werd en mede een bijdrage vormen voor de studie van het ontstaan van het Westvlaams in het algemeen. Deze bijdrage doet thans begrijpelijkerwijze vrij verouderd aan en is in feite voorbijgestreefd door recenter, meer diepgaand onderzoek en methodiek. Toch wil ik niet nalaten ook daarvan melding te maken, al was het maar als bijdrage te meer tot mijn vele bibliografische mededelingen. Dr. Maurits Gysseling, geboren te Oudenburg op 7 september 1919 en thans gevestigd te Sint-Amandsberg bij Gent, ontwikkelde zich spoedig in de loop der jaren tot een zeer gezaghebbend geleerde, in de ware zin van het woord. Niet alleen is hij een ongeëvenaard kenner van het Oud-Nederlands, hij beheerst tevens vele diverse disciplines van de taalwetenschap op een bewonderenswaardige wijze. Zijn toponymisch woordenboek van 1960 hielp hem een algemeen aanvaarde, internationale faam verwerven, want het is één van de topprestaties op naamkundig gebied in heel de wereld gebleven. Zijn bio-bibliografie (tot en met 1977), zeer gedetailleerd en accuraat samengesteld, werd opgenomen in het huldeboek van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, "Viifjaarlijkse prijzen 1956-1980", blz. 115-139. Door een internationale jury werd Dr. Maurits Gysseling einde 1970 uitverkoren als laureaat van de "Wetenschappelijke Prijs Baron Holvoet", door het N.F.W.O. voor de periode 1966-1970 verleend. In 1977 verscheen zijn monumentaal "Corpus van Middelnederlandse teksten (tot en met het jaar 1300)". Reeks 1 : Ambtelijke bescheiden. 's Gravenhage, Uitgeverij Martinus Nijhoff. De tweede reeks van dit Corpus zal de midnederlandse literaire teksten behelzen en diplomatisch uitgeven; dit heeft inmiddels reeds een aanvang genomen.

Emiel SMISSAERT

O.L.V. - TER-DUINEN

Verleden maand hebben we aan onze leden medegedeeld dat het pas verschenen werk van G. BILLIET "O.L.V.-ter-Duinen" in het Heemkundig Museum te koop is. Het is eveneens verkrijgbaar mits storting van 100F. op rek. nr. 000-0472773-92 van G. DE HAENE, Oostende.

O.V.

PRENTKAARTEN

Van heden af zijn in het Heemkundig Museum drie nieuwe prentkaarten te koop :

- Michel VAN CUYCK : "Badkarren op het strand".
- Franz BINJE : "O.L.V. - ter-Duinen te Mariakerke".
- Jan DE CLERCK : "Werf onder sneeuw".

We hopen dat de leden van "De Plate" ze zullen gebruiken als eindejaarswenskaarten!

G.V.

OOSTENDE'S EPOS

Er zijn op dit ogenblik maar heel weinig boeken die de algemene geschiedenis van Oostende behandelen. Gelukkig is een nieuwe uitgave verschenen van "Oostende's epos" door Robert LANOYE. Het is de vertaling van 'L'épopée ostendaise". Wie de vertaler is geweest, daar heeft men het ruiken naar. En dat is jammer, want de idiootste vertalingen zijn in dat anders op mooi papier uitgegeven boek op zeer veel plaatsen te vinden. Om een paar aan te halen :

- p. 82 : "Ondertussen had Oostende in 1818 het verschijnen van haar eerste krant, "Het Blad van Oostende" begroet..."
- Nooit is er een "Blad van Oostende" geweest, wel "La Feuille d'Ostende", doch enkel in 1850, want in 1818 was het nog "La Feuille d'Annonces";
- p. 84 : "Voer de eerste staatpekketboot Oostende-Dover uit, het was de "Spoorweg".
- Het was niet de "Spoorweg", wel "Le chemin de Fer"; Scheepsnamen worden nooit vertaald;
- p. 88 : "Pasquini, die rond die tijd zijn "Geschiedenis van Oostende"..."
- "L'histoire du port d'Ostende" door Pasquini is nooit vertaald geweest. (Ook op P. 56 is er reeds spraak van Pasquini's "Geschiedenis van Oostende");
- p. 93 : "Het hotel "Fontein" in Langestraat was veruit het luxueust"
- het was "Hotel Fontaine". Fontaine was de familienaam van de eigenaar;
- p. 94 : "in het "Hotel Duitsland" logeerden..."
- het was "Hotel d'Allemagne".

Niettegenstaande we R. Lanoye bij de 1ste druk op dit euvel wezen (toen was de vertaling van de nog jonge Jaak Vissemaker) is er daar nu niets aan gewijzigd geworden.

Wat we ook aan R. Lanoye verwijten is dat hij nergens een geraadpleegde bron vermeldt. Was het zo erg om van de boeken en artikels die de auteur bij zijn "epos" nodig had, te vermelden ? Zelfs geen literatuurlijst achteraan het boek. Spijtig, want dit is niet ernstig.

Anders wel een leesbaar boek over Oostende. Uitg. Erel. Prijs : 400 F.

O.V.

MEDEDELING BETREFFENDE EEN ENGELSTALIG GEDICHT OVER OOSTENDE

Ter attentie van de liefhebbers van poëzie met als thema "Oostende", vermelden wij, dat het tijdschrift "DELTA. A review of Arts, Life and Thought in the Netherlands" (uitgegeven gedurende 16 jaargangen van 1958 tot 1973) het gedicht "Ostend" (4 verzen x 2 strofen) opnam, geschreven door de dichter Christopher Levenson en afgedrukt in de jaargang 2, 1959, nrw 1, op blz. 23. Bio-bibliografische gegevens over deze auteur, van Engelse of mogelijk Amerikaanse origine, zijn mij niet bekend, zodat het ons wenselijk voorkomt dit gedichtje liever niet over te nemen in ons tijdschrift, ten einde niet in botsing te komen met misschien nog vigerende auteursrechten.

E. SMISSAERT

NOG EENS P.N. !

Eindelijk weten we wie de mysterieuze Oostendse achterglasschilder P.N. was ! (1)

De oplossing danken we aan Collega J. VAN BEYLEN van het Nationaal Scheepvaartmuseum te Antwerpen. Hij kwam op het spoor door het vinden van een églomisé, voluit getekend door Petrus NEFORS (P.N.!) : het portret van de topzeilschoener "Persévérance" (ca. 1832).

Petrus NEFORS (°Oostende, 12.08.1790 - + Oostende, 03.03.1876) was de zoon van Petrus NEFORS & Anne BARDON.

Hij huwde te Oostende op 28.05.1817 met Jeanne VALCKE uit Antwerpen en een tweede maal op 17.10.1832 met Amelia OLIEU uit Oostende.

Uit zijn eerste huwelijk had hij een zoon Petrus-Franciscus (° Oostende, 15.12.1817), uit het tweede huwelijk drie zonen : Leon-Leopold (° Oostende, 11.04.1838), Edouard (° Oostende, 29.10.1843), en Petrus-Jan (° Vlissingen, 21.03.1845). Ze werden allen zeeman.

Vandaag nog heeft P.N., voortaan Petrus Nefors, nakomelingen te Oostende.

Norbert HOSTYN

(naar gegevens uit brieven van J. VAN BEYLEN).

(1) Zie "De Plate", jg: 78, p. 111; jg. 80/138 en 80/211.

EEN STUDIE OVER SCHEEPSNAMEN, VROEGER EN NU

Het "Instituut voor Naamkunde" te Leuven biedt in haar fonds van onomastische publicaties ook een wat ouder werkje over "Scheepsnamen vroeger en nu" aan, de gedrukte neerslag van lezingen, gehouden voor de Naamkunde-Commissie der Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen te Amsterdam op 21 november 1959, door de Nederlandse geleerden W. Voorbeijtel Cannenburg en J.P. Kruseman. Het boekje - dat 46 bladzijden telt, 120 F kost en uitgegeven werd in 1960 - kan eventueel besteld worden bij Uitgeverij Peeters (Postbus 41, 3000 Leuven) en behoort tot de reeks "Bijlagen" (nummer 58) van de publicaties van het "Instituut voor Naamkunde" aldaar. W. Voorbeijtel Cannenburg bestudeerde de "Namen onzer zeeschepen in de zeiltijd" (blz. 1-16) en J.P. Kruseman handelt over de "Namen en Naamgeving van schepen" (vooral ontleend aan de Nederlandse koopvaardij (blz. 17-29). Vier bijlagen en een erudiete discussie (respectievelijk blz. 30 tot 39 en blz. 40-46) sieren de neerslag van hun bevindingen. Bestemd voor hen die de zee en het schip toegedaan zijn.

E. SMISSAERT

HISTORISCHE ONDERWIJSCILLECTIE

Het "Centrum voor de Studie van de Historische Pedagogiek" van de R.U. Gent zal, met behulp van licentiaten geschiedenis, richting; "Nieuwste Tijden, een "Historische Onderwijscollectie" pogen samen te stellen en te inventariseren.

E.S.

LAATSTE NUMMER

Dit is het laatste nummer van "De Plate" voor de jaargang 1981. Het eerstvolgende nummer, januari 1982, zal enkel maar toegezonden worden aan de leden die hun lidgeld vereffend hebben.

10e Jaarlijkse veiling

De jaarlijkse veiling gaat door na de algemene vergadering op 28 januari 1982. De te veilen stukken moeten in verband met Oostende of de kuststreek zijn. Enkel niet-breekbare zaken worden geveild, zoals boeken, brochures, tijdschriften, programma's, kaarten, plannen, prenten, affiches enz.

In het volgend nummer meer daarover.

O.V.

IN DIT NUMMER :

- Blz. 3 : N. HOSTYN : Architecten in Oostende-belle-epoque XXVII : aanvullingen
- blz. 5 : A. VILAIN : Thermengebouw = "Witte Olifant"
- blz. 6 : W. VERLONJE : Van en rond Oostende in de tentoonstelling "Vlaamse Maritieme achterglasschilderijen"
- blz. 8 : N. HOSTYN : 4 Oostendedaars gediplomeerd van de Ecole de Droit tussen 1806-1817.
- blz. 9 : O.V. : Oostende bouwt (3)
- blz. 10 : G.V. : Nog aan te schaffen in het Heemkundig Museum
- blz. 11 : N.H. : De school voor Tekenen- en Bouwkunde anno 1830
- blz. 12 : E. SMISSAERT : Wijlen Frank Baur tijdens zijn "Oostendse periode"
- blz. 14 : J.B. DREESEN : Een Oostendse glazenier COR WESTERDUYN
- blz. 18 : R. LEROY : Oostende : Postgeschiedenis 1757-1762
- blz. 20 : N. HOSTYN : Vergeten Oostendse kunstschilders XVII : Leonard de Selliers de Moranville
- blz. 21 : Historiek van de Koninklijke Coeciliakring
- blz. 22 : E. SMISSAERT : Een bijdrage van het kustwestvlaams door M. Gysseling

---

1982 STAAT VOOR DE DEUR

Ik wens aan alle trouwe "Plate-leden" een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar in 1982. Ik hoop hen talrijk op onze activiteiten te mogen ontmoeten. Dat het hen en hun familie voor het beste mag gaan en zoals men zegt "vooral de gezondheid telt!".

Verder hoop ik dat ons Heemkundig Museum een verdere bloei mag kennen en dat ons tijdschrift evenveel succes als in de voorbije jaren mag beleven (248 pagina's in 1981 kan toch tellen voor een "amateuristisch" tijdschrift).

Kortom aan allen het beste en ... vergeet onze penningmeester niet door intijds uw bijdrage te vereffenen voor het nieuwe jaar.

A. VAN ISEGHEM,
Voorzitter "De Plate"

TEKSTOVERNAME UIT DE PLATE STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE